

Δ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ
25-26 ΜΑΙΟΥ 2013
LUDWIGSHAFEN-KETSCH

Αιντε καλώς μωρέ καλώς ανταμωθήκαμαν.
Αιντε εμείς οι ντερτιλήδες, μωρέ παιδιά καημένα,
εμείς οι ντερτιλήδες παιδιά ξενιτεμένα.

Αιντε να κλα- μωρέ να κλάψουμε τα ντέρτια μας.
Αιντε και τα παράπονα μας, μωρέ παιδιά καημένα,
Και τα παράπονα μας παιδιά ξενιτεμένα.

Ανταμώνουμε σήμερα εδώ, από κάθε γωνιά της Ευρώπης. Μακριά από την μάνα πατρίδα μας.

Μήπως για να κλάψουμε και να συγκινηθούμε? Μήπως για να γλεντήσουμε και να χαρούμε καμαρώνοντας με τι λεβεντιά χορεύουν τα παιδιά μας?

Σίγουρα αυτές οι σκέψεις βρίσκονται στο μυαλό μας όπως και πολλές προσδοκίες, για το πώς θα χαράξουμε όλοι μαζί νέους δρόμους, καινούργιους ορίζοντες.

Όμως και για να δούμε ανθρώπους μας, γνωστούς, παλιούς καινούργιους φίλους.

ΑΝΤΑΜΩΜΑ το λεν θαρρώ ετούτο εδώ που ζούμε.

Φέτος που έχουμε τη χαρά να εορτάζουμε πανηγυρικά, τα 100 χρόνια από την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Μαζί εορτάζει όλη η Ήπειρος και όλη η Ελλάδα. Κι όλοι οι ηπειρώτες, όπου κι αν έχουν εγκατασταθεί.

Διότι, διαμέσου τέτοιων εθνικών επετείων, προσπαθούμε, κυρίως εμείς, οι Έλληνες της ξενιτιάς, να διατηρήσουμε άσβεστη την εθνική μας μνήμη και να τονώσουμε την εθνική συνείδησή μας.

Με τέτοιες εκδηλώσεις, οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι σε όλη την Ευρώπη αλλά και άλλοι φορείς με Ελληνική Συνείδηση, όπως και η Αγία μας Εκκλησία ιδιαίτερα, συντελούν με διάφορους τρόπους, στην διατήρηση της ιστορικής μας Μνήμης και στην αφύπνιση του πατριωτικού μας Αισθήματος εντός και εκτός Ελλάδος.

Ακούονται όμως τον τελευταίο καιρό και ορισμένες φωνές, που επιχειρούν να μας πείσουν ότι, όλα αυτά είναι ξεπερασμένα και παλιομοδίτικα καθώς είμαστε πλέον στην "εποχή της παγκοσμιοποίησης".

Πώς βιώνει όμως σήμερα ο οικουμενικός Ηπειρώτης, την παγκοσμιοποίηση; Πώς διατηρεί παράλληλα την πολιτιστική, την ελληνική του ταυτότητα? Την ταυτότητα του Ηπειρώτη ;

Πράγματι, είναι γεγονός ότι στον οικονομικό, εμπορικό και επενδυτικό τομέα τα σύνορα πέφτουν συνεχώς.

Όμως οι έννοιες, όπως το έθνος, το εθνικό κράτος, η εθνική συνείδηση κι ο πολιτισμός, η Θρησκεία δεν πεθαίνουν τόσο εύκολα, όσο θα εύχονταν κάποιοι υπέρμαχοι της παγκοσμιοποίησης.

Στον ευρωπαϊκό χώρο παρατηρούμε ήδη την εμφάνιση ή επανεμφάνιση εθνικών κρατών. Η Τσεχία, η Σλοβακία, η Ουκρανία, η Κροατία, κλπ.

Η ιστορική μνήμη, η εθνική και θρησκευτική ταυτότητα -ειδικά για μας τους Ορθόδοξους Έλληνες- η Παράδοση, η Γλώσσα, η έννοια του Έθνους και του εθνικού συμφέροντος αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για την επιβίωσή μας.. Το Έθνος, ως έννοια, ως ιδέα, ως βίωμα, ως ζωντανή πραγματικότητα παραμένει βασικός συντελεστής Δημιουργίας κι Ελπίδας για ένα καλύτερο Μέλλον . Είναι οι Ρίζες που όσο πιο βαθιά επιτρέψουμε να πάνε τόσο περισσότερους καρπούς θα δώσει το δέντρο που λέγεται Πατρίδα. . Αυτό άλλωστε μας διδάσκει και το ιστορικό της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων , **πως το κοινό, το Εθνικό συμφέρον βρίσκεται και οφείλει πάντοτε να βρίσκεται υπεράνω όλων.**

Η έννοια του Έθνους δεν πέθανε και δεν πρέπει να πεθάνει. Όχι για να διχάζει και να διαιρεί τους ανθρώπους, αλλά τα Έθνη, σαν τα ποτάμια που από διαφορετικά βουνά με ορμή κατεβαίνουν, να ανανεώνουν τη Θάλασσα της Ανθρώπινης Δημιουργίας. Μια θάλασσα ειρηνική, όπου όλοι χωράμε.

Ο καθημερινός μας αγώνας να είμαστε καλοί άνθρωποι, πιστοί χριστιανοί, άξιοι έλληνες πατριώτες, γνήσιοι Ηπειρώτες, εντός και εκτός Ελλάδος είναι συνεχής και αδιάκοπος. Και, όσο και αν μας μοιάζουν Δύσκολα ή Αντιφατικά όλα αυτά είναι τα συστατικά που σφυρηλατούν την προσωπικότητά μας.

Γι αυτό και είναι ρεαλιστικός ο ρόλος και η ανάγκη ύπαρξη εθνικοτοπικών Συλλόγων που οι ιδιαιτερότητες του καθενός δεν μας χωρίζουν ούτε μας απομακρύνουν τον ένα από τον άλλο αλλά αντιθέτως μέσα από ένα πλουραλισμό έκφρασης επικοινωνούμε και ερχόμαστε ακόμα πιο κοντά στις θεμελιώδεις αρχές του Έθνους οι οποίες συνοψίζονται στις εξής:

1. Στην κοινή καταγωγή, ο υγιής εκείνος πατριωτισμός, μακριά από κάθε τάση φυλετισμού-εθνικισμού.

2. Στην κοινή γλώσσα, κύριο μέλημά μας είναι εμείς οι ίδιοι οι Έλληνες να γνωρίζουμε καλά την γλώσσα μας, αλλά και να τη μελετούμε σε κάθε έκφραση και μορφή της.

3. Στην κοινή πίστη, καθώς συνδετικό στοιχείο της πλειοψηφίας των Ελλήνων είναι η Ορθόδοξη Πίστη. Ο δε κορυφαίος Άγγλος Βυζαντινολόγος Σερ Στήβεν Ράνσιμαν είχε πει χαρακτηριστικά: *«στην διάρκεια της Τουρκοκρατίας η εκκλησία κατόρθωσε να επιβιώσει και μαζί της επεβίωσε και ο ελληνικός λαός».*

4. Στα κοινά ήθη και έθιμα, η παράδοση και τα λαογραφικά μας στοιχεία αποτελούν πνεύμονες αυθεντικότητας στην σημερινή παγκόσμια κοινωνία.

Είναι όμως εύκολο να διατηρήσουμε αυτούς τους 4 συνδετικούς κρίκους τον ένα κοντά στον άλλο. Μα και τι είναι εύκολο στη ζωή; Ήταν μήπως εύκολο για εκείνους τους ήρωες αγωνιστές στα Γιάννινα, που σήμερα με λαμπρότητα τιμούμε και μνημονεύουμε, να καταφέρουν να απελευθερώσουν την πατρίδα μας από τον τουρκικό ζυγό;

Εμείς σήμερα ως γνήσιοι αγωνιστές και απόγονοι εκείνων έχουμε την ιερή υποχρέωση να ανταπεξέλθουμε στις προκλήσεις που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε.

Δεν είναι εύκολο να αντισταθούμε στα αρνητικά φαινόμενα,. Όμως έχουμε οδηγό την ελληνορθόδοξη Παράδοση και την Ιστορία του Γένους μας, που μας διδάσκουν την ελπίδα και την αισιοδοξία. Θα διατηρήσουμε και θα οχυρώσουμε την ιστορική

μνήμη και την εθνική μας συνείδηση με ενέργειες όπως η Σημερινή Εκδήλωση και θα την παραδώσουμε ακόμα πιο ισχυρή στις επόμενες γενεές.

Οι Έλληνες της Ομογένειας έχουμε πολλά πλεονεκτήματα, αρκεί να τα αναγνωρίσουμε, και να τα αξιοποιήσουμε. Δεν πρέπει να παραιτηθούμε από τον δύσκολο καθημερινό μας Αγώνα να μείνουμε Έλληνες. Βασική προϋπόθεση είναι η βελτίωση της ψυχολογίας μας. Να πιστέψουμε στον εαυτό μας. Η πίστη στον Θεό και στην πατρίδα χαρίζουν δύναμη επιβιώσεως και σε ανθρώπους και σε λαούς. «Παίδες Ελλήνων, ίτε», έλεγαν οι Αρχαίοι. Δηλαδή, εμπρός για την πατρίδα, τα θρησκευτικά καθιδρύματα, τους τάφους των προγόνων.

Με αυτές τις αξίες επιβιώσαμε ως Έλληνες στο διάβα των αιώνων και με αυτές θα πορευθούμε, χωρίς να παραβλέπουμε τις εξελίξεις της εποχής, τις προόδους της τεχνολογίας, την κρίση που δεν είναι μόνο οικονομική αλλά κυρίως πνευματική και ηθική. Οι παραδοσιακές αξίες δικαιώνονται καθημερινά. Εμείς, άραγε, το καταλάβαμε;

Ανταμώματα σαν το αποψινό και πρωτοβουλίες σαν και αυτή, επιβεβαιώνουν ότι πλέον είμαστε στον ορθό δρόμο. Έχουμε γνώση της Ταυτότητάς μας και τα προτερήματα αυτής διαχέουμε στο περιβάλλον που ζούμε. Δεν επιλέγουμε την απομόνωση.

Στέλνουμε όλοι μαζί απόψε ένα ηχηρό μήνυμα αλληλεγγύης στην πατρίδα μας και σε όλους τους Ηπειρώτες εντός και εκτός Ελλάδας. Κι ακόμα ένα μήνυμα ενότητας, συνεργασίας κι αδελφοσύνης στους λαούς που μας έδωσαν τον τόπο της δεύτερης πατρίδας μας, όλων των Ελλήνων. Εμείς θα φέρουμε στην παγκόσμια Θάλασσα την ηπειρώτικη λεβεντιά και την αρετή που μας κληροδότησαν οι πατεράδες μας.

Ας μείνουμε λοιπόν με αυτές τις σκέψεις και ας κρατήσουμε βαθιά μέσα στην ψυχή μας τους στίχους του δημοτικού μας ποιήματος που ξεκινήσαμε ετούτο το ταξίδι έως την επόμενη φορά...

**Αιντε κι αύριο μωρέ κι αύριο καλές ανταμωσιές,
Αιντε ώσπου ν' ανταμωθούμε, μωρέ παιδιά καημένα,
ώσπου ν' ανταμωθούμε παιδιά ξενιτεμένα.**

π. Δημήτριος Κατσάνος
Γεν. Γραμματέας Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης